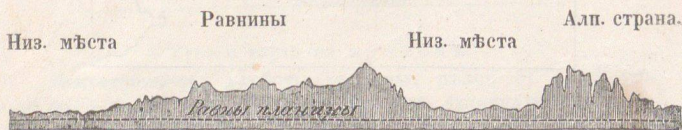

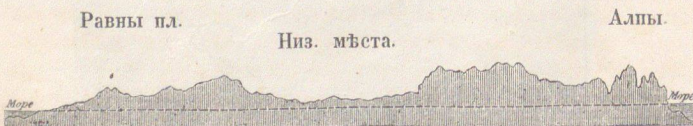
УРОКЪ VII.

Отъ казано-то, какъ ставать рѣкы-ты, ся види, че, отъ сщце-то количество водж, що пада на едно пространство земж, това пространство може да има или застояны или течны воды, спорядь голѣмж-тж или малкж-тж неравность на земж-тж поврхнинж. Така, мѣсто-то е или съвсѣмъ равно безъ много възвышения, или покрыто съ бърда и планины; въ пръвый случай земля-та прѣдстави *равнинж*, въ вторый случай *странж планинишж*, (ако възвышение-то е по-

высоко отъ 1000 стжкы отъ околны-ты мѣста) или *бърдовошж* (ако възвышения-та и ся по-низскы отъ 1000 ст., или 450 лакте).

Нъ и сщцы-ты равнины можть да сж различны. Тын сж, то по-высокы надъ морскж-тж равнинж, то прѣдставять голѣмы възвышения земж нѣколко хыляды лакте околность съ голѣмж равнж поврхнинж. Първы-ты наричать *низскы мѣста*, ако тын не сж по-высокы отъ 500 ст. надъ морскж-тж равнинж, вторы-ты наричать *высокы равнины*, а *равны планины* и *равны възвышения*, ако тын сж по-высокы отъ 500—1000 ст. надъ морскж-тж равнинж, и сж обраслы въ различны мѣста съ горж.

Повече-то водж, що пада отъ въздуха на низскы-ты